

Asia T-167/02

Établissements Toulorge

vastaan

Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Suoraan ja erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Direktiivi 2002/2/EY — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 21.3.2003 . . . . . II-1114

Määräyksen tiivistelmä

1. *Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Suoraan ja erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Direktiivi, jossa säädetään velvollisuudesta ilmoittaa rehuseoksiin sisältyvien rehuaineiden täsmälliset painoprosenttimäärät — Tutkimatta jättäminen*

(EY 230 artiklan neljäs kohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/2/EY)

2. *Euroopan yhteisöt — Toimielinten toimien laillisuuden tuomioistuINVALVONTA — Yleisesti sovellettavat toimet — Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tarve käyttää lainvastaisuusväitettä tai ennakkoratkaisupyyntöä pätevyyden arvioimiseksi — Kansallisten tuomioistuinten velvollisuus soveltaa kansallisia menettelysääntöjä siten, että yleisesti sovellettavien yhteisön toimien laillisuus voidaan riitauttaa — Kumoamiskanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuinmissa tilanteessa, jossa kansalliset menettelysäännöt estävät kanteen nostamisen, ei hyväksytty (EY 234 ja EY 241 artikla sekä EY 230 artiklan neljäs kohta)*

1. Rehuseosten liikkuvuudesta annettu neuvoston direktiivi 2002/2/EY — siltä osin kuin sen säännökset, erityisesti velvollisuus ilmoittaa eläimille tarkoitettuihin rehuihin sisältyvien rehuaineiden tarkat painoprosentit, on ilmaistu yleisesti, ja niitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa, ja niillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin, kuten eläimille tarkoitettujen rehuseosten valmistajiin, pakkaajiin, maahantuojiin ja tukku- ja vähittäismyyjiin — koskee eläinten ruokintalan yritystä, jonka pääasiallisena toimialana on tuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten kehittäminen ja valmistaminen, ainoastaan objektiivisesti määritellyn tällaisten rehujen valmistajan ominaisuudessa eikä loukkaa mitään sellaista erityistä oikeutta, jonka yritys väittää sillä olevan ja joka perustuisi yrityksen tietotaitoa ja liikesalaisuuksia koskevaan suojaan yhteisön oikeudessa, joten direktiivi ei koske sitä EY 230 artiklassa tarkoitettulla tavalla erikseen.
2. Perustamissopimuksessa on EY 230 ja EY 241 artiklalla sekä EY 234 artiklalla vahvistettu täysin kattava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on toimielinten toimiin kohdistuva laillisuusvalvonta, antamalla se yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi. Tässä järjestelmässä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka eivät voi EY 230 artiklan neljännessä alakohdassa mainittujen tutkittavaksi ottamisen edellytysten vuoksi suoraan riitauttaa yleisesti sovellettavia yhteisön toimia, voivat tilanteen mukaan vedota tällaisten toimien pätemättömyyteen joko välillisesti EY 241 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinmissa tai kansallisissa tuomioistuinmissa, jotka eivät ole toimivaltaisia itse toteamaan, että kyseiset toimet ovat pätemättömiä, ja vaatia viimeksi mainittuja esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle tältä osin ennakkoratkaisukysymyksiä.

(ks. 50—57 kohta)

Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden on luotava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jolla voidaan taata oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan, sellaista EY 230 artiklassa vahvistettu-

jen, tutkittavaksi ottamista koskevien sääntöjen tulkintaa ei voida hyväksyä, jonka mukaan kumoamiskanne yhteisöjen tuomioistuimissa olisi mahdollinen, mikäli tällaisen tuomioistuimen suorittaman kansallisten menettelysääntöjen konkreettisen tarkastelun pohjalta voidaan osoittaa, että näiden menettelysääntöjen mukaan yksityinen oikeussubjekti ei voi nostaa kannetta, jolla se voisi riitauttaa riidanalaisen yhteisön toimen pätevyyden. Tällaisessa järjestelmässä edellytettäisiin kussakin konkreettisessa tilanteessa, että yhteisöjen tuomioistuimet tutkivat

ja tulkitsevat kansallisia menettelysääntöjä, mikä ylittäisi niiden toimivallan yhteisön toimien laillisuusvalvonnan alalla. Tämä kanta on pakostakin omaksuttava silloin kun asiassa ei ole väitetty, että kansallisessa tuomioistuimessa ei ole käytettävissä oikeussuojakeinoja direktiivin pätevyyden kyseenalaistamiseksi.

(ks. 65 ja 66 kohta)